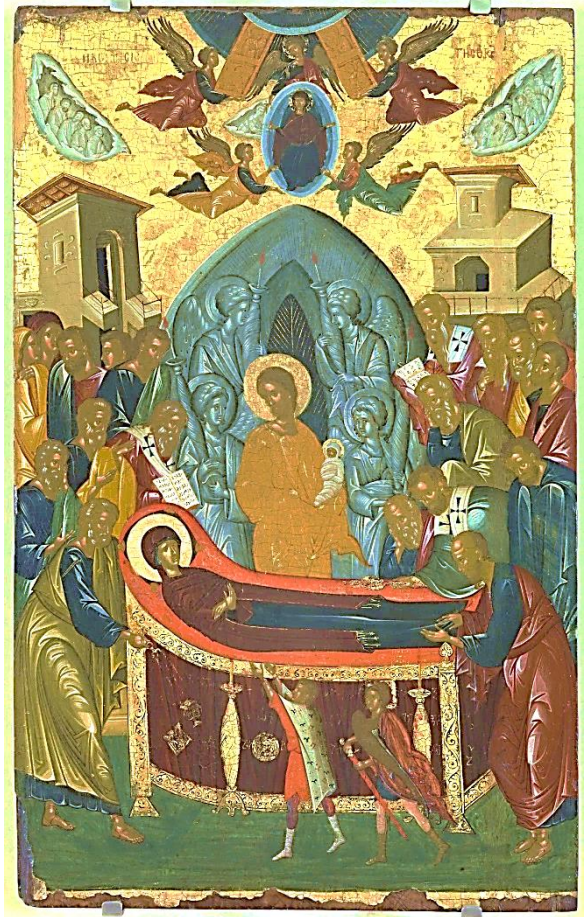

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ναός τοῦ Θεοῦ ἅγιος

Στήν ὕμνολογία τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὅπως καί σέ ἄλλες θεομητορικές ἐορτές, ἰδιαίτερα στήν ἐορτή τῶν Εἰσοδίων, γίνεται συχνά ἀναφορά στό γεγονός τῆς ἐγκατοικίσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐντός αὐτῆς καί τῆς ἀναδείξεώς της σέ ναό τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι συναντᾶμε τίς φράσεις «ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς ἀϊδίου οὐσίας **δοχεῖον** γεγεννημένη», «τήν Θεῷ προορισθεῖσα εἰς ἑαυτοῦ **κατοίκησιν** τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως», «δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασιν τήν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς **κιβωτοῦ** τοῦ Θεοῦ».

Ἐπιχειρῶντας μία συνδυαστική ἐρμηνευτική ἀπόδοση τῶν τριῶν ὡς ἄνω ὕμνολογικῶν ἀποσπασμάτων ἐπισημαίνουμε:

- Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος εἶχε προεπιλεγεῖ ἀπό τό Θεό γιά νά γίνει κατοικητήριό Του. Αὐτό βέβαια εἶναι μία σταθερή πατερική διδασκαλία, ὅτι δηλαδή ὁ Θεός προεπέλεξε καί προετοίμασε τόν τόπο τῆς κατοικίας Του, ὅταν ἐπρόκειτο νά σαρκωθεῖ. Ἔτσι χαρίτωσε τούς γονεῖς της, τόν Ἰωακείμ καί τήν Ἄννα, καί ἀκόμη περισσότερο χαρίτωσε τόν καρπό τῆς συζυγίας τους, τήν ὑπερευλογημένη Θεοτόκο Μαρία.

- Ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος διαλέχτηκε ἀπό τό Θεό γιά κατοικητήριό Του, ἐπειδή εἶχε καθαρότητα «ὑπερβάλλουσαν», δηλαδή ἡ πνευ-

ματική της καθαρότητα ἦταν κάτι τό ὑπερβολικό, ἀσυνήθιστο. Καί αὐτό, βέβαια, προϋπέθετε ἀπό μέρους της μεγάλο πνευματικό ἀγώνα.

- Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὄχι μονάχα πρὸς στιγμὴν δέχτηκε μέσα της ὡς κάτοικο τό Θεό Λόγο σαρκωμένο, ἀλλά μέ τή ζωή καί τήν ἀγιότητά της παρέμειμε «Κιβωτός» ἁγία. Ὅπως στήν Παλαιά Διαθήκη ἡ Κιβωτός ἦταν ἕνας, τρόπον τινά, φορητός ναός πολύ σεβαστός, γιατί περιεῖχε τίς πλάκες τοῦ Νόμου, τή στάμνα μέ τό μάννα, τή ράβδο τοῦ Ἀαρών καί ἄλλα ἱερά καί σεβάσματα τῶν Ἑβραίων, ἔτσι καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος μέ τή ζωή της ἔμεινε μέχρι τέλους ναός ἔμψυχος τοῦ Υἱοῦ καί Θεοῦ της. Ἐτσι, ὅταν ὁ ὕμνος ἀναφέρεται στήν «κατάπαυση τῆς κιβωτοῦ», ἐννοεῖ ὅτι σταμάτησε πλέον νά περιφέρεται πάνω στή γῆ ὁ ἔμψυχος αὐτός ναός τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τή διδασκαλία τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί μετά τήν Κοίμησή της, ἀφοῦ ἔλαβε σχετική διαβεβαίωση ἀπό τόν ἴδιο τό Χριστό, συνεχίζει νά ἱερουργεῖ μέσα στόν ἐπουράνιο πλέον ναό τῆς ὑπαρξῆς της τό μυστήριο τῆς μεσιτείας πρὸς τό Υἱό της χάριν τῶν χριστιανῶν. Δηλαδή καί πάλι ἡ Θεοτόκος, μετά τήν Κοίμησή της, παραμένει ἕνας ἀνοιχτός ναός τοῦ Θεοῦ, ὅπου ἐμεῖς προσερχόμαστε, καταθέτουμε τίς προσευχές, τά αἰτήματά μας καί ἐκείνη, ὡς ἀληθινός ἱερουργός, μεσίτης μέσα στό ναό τῆς ὑπαρξῆς της, ἐπιτελεῖ τήν μεσιτική ἱερουργία, δηλαδή μεταφέρει μέ ἰδιαίτερη στοργή καί προσήλωση στόν Κύριο τά αἰτήματά μας καί συνηγορεῖ γιά μᾶς «ὡς ἔχουσα μητρική παρρησία».

- Πρωτοπρ. Κωνσταντίνου Καραῖσαρίδη (Περιοδικό «Διδαχή καί Ἐνημέρωση», τεῦχ. 151, Ἰούλιος - Αὐγούστος 2007).